

Sygn. akt IV CSK 140/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M.T.
przeciwko „P.” Towarzystwu Ubezpieczeń Wzajemnych w W.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w L.
z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w L. z dnia 24 października 2017 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na wystąpienie istotnych zagadnień prawnych wymagających przesądzenia, czy w sprawach o rentę z tytułu zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość określonej w art. 444 § 2 k.c. zasadność dochodzonych roszczeń uzależniona jest od kwestii niezdolności do pracy poszkodowanego, jak również, czy spowodowana niezdolnością do pracy niemożność kontynuowania przez poszkodowanego współpracy gospodarczej z innym przedsiębiorcą na dotychczasowych warunkach, utrata stałego kontrahenta lub źródła zarobkowania może być uznane za zmniejszenie widoków powodzenia na przyszłość, o którym mowa w art. 444 § 2 k.c., w szczególności gdy skutkuje to utratą lub zmniejszeniem uzyskiwanych przez poszkodowanego dochodów.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności

uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Twierdzenia skarżącego, że w sprawie wystąpiła przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zostały ograniczone do sformułowania dwóch pytań, które nie zostały jednak poparte ani uzupełnione konkretnymi przykładami wątpliwości lub wskazaniem na rozbieżne poglądy orzecznictwa, jak również jakąkolwiek argumentacją jurydyczną, która mogłaby uzasadniać założenie o możliwości wystąpienia różnych ocen prawnych. Przepisy art. 398⁴ § 1 pkt 2) i § 2 k.p.c. odróżniają uzasadnienie podstaw kasacyjnych oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Sporządzona przez zawodowego pełnomocnika skarga kasacyjna zawiera uzasadnienie, które w sposób wyraźny nie wyodrębnia tych elementów. Skarżący nawiązuje do problematyki związanej z normą zawartą w art. 444 § 2 k.c. (karty 652 - 653), lecz rozważania te odnoszą się do wskazanych w petitum podstaw kasacyjnych. Zaprezentowane w skardze zagadnienia prawne w rozumieniu 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinny mieć charakter ściśle jurydyczny i powinny być wyodrębnione w sposób umożliwiający ich analizę na etapie tzw. przedsądu kasacyjnego. Ich ogólne sformułowanie bez poparcia odpowiednią argumentacją, nie wystarczą do wykazania, że w sprawie doszło do wątpliwości, które mogłyby wyczerpywać przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2015 r., I PK 233/14, nie publ., i z dnia 29 maja 2018 r., II CSK 42/18, nie publ.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana i skonstruowana, by Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w jej podstawach lub ich uzasadnieniu elementów kreatywnych skargi, ani tym bardziej się ich domyslać

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

kc

jw